

Calea cea mai potrivită pentru comunicarea soliei 1888

8 martie 2008

Gili Cârstea

Nu de puține ori am fost întrebat dacă nu cred că solia neprihănirii lui Hristos trebuie propovăduită mai mult prin exemplu personal decât prin declarații, critici, evaluări și prognoze.

Sugestia era că oamenii vor primi solia 1888 mult mai repede și mai ușor dacă ar vedea pe cineva trăind în neprihănire, adică în ascultare deplină de legea lui Dumnezeu.

Da, cred că aceasta este soluția ideală. Așa ar trebui să fie. Din păcate nu este așa, iar istoria a demonstrat acest lucru cu prisosință. Omenirea și biserica au avut ocazia, pentru o scurtă perioadă de timp, să vadă pe Cineva trăind în neprihănire, dar nu au fost impresionate. Din contră, concluzia observatorilor oficiali ai bisericii a fost că El este un făcător de rele și că lucrează cu puteri oculte.

Biserica rămășiței a fost chemată pe scenă să prezinte lumii cele trei solii îngerești. A treia, și ultima, a fost definită fără dubii a fi “cu adevărat solia neprihănirii lui Hristos,” aceea trimisă prin frații Waggoner și Jones în 1888.

Cine proclamă astăzi solia neprihănirii lui Hristos oferită bisericii în 1888? Cum trebuie ea proclamată, care este calea potrivită, și ce acreditări ar trebui să aibă purtătorii ei de astăzi? A oferit Dumnezeu călăuzire în maniera de comunicare a soliei Sale, sau ne-a lăsat să ne descurcăm fiecare de capul lui, la liberă inspirație? Există undeva indicații despre calea pe care ar trebui comunicată solia lui Dumnezeu, și care vor fi componentele ei majore?

Evident că există, deoarece El nu face nimic fără să-Și descopere intențiile slujitorilor Săi [Amos 3:7], și ar fi potrivit din partea noastră să luăm în serios instrucțiunile Sale. Ascultați:

„Dumnezeu a trimis în fiecare generație pe slujitorii Săi să mustre păcatul, din lume și din biserică. Dar poporul dorește să audă lucruri plăcute, iar adevărul pur, nefardat, nu este acceptabil. Mulți reformatori, la începutul lucrării lor, erau hotărâți să exercite extremă prudență în atacarea păcatelor bisericii și națiunii. Ei sperau ca prin exemplul unei vieți creștine curate să conducă pe oameni înapoi la doctrinele Bibliei. Dar Duhul lui Dumnezeu a venit asupra lor ca și asupra lui Ilie,

făcându-i să mustre păcatele împăratului nelegiuit și ale poporului apostaziat; ei nu s-au putut abține să predice declarațiile clare ale Bibliei – doctrine pe care nu erau dispuși să le prezinte” (GC 606).

Interesant. De ce nu erau dispuși reformatorii altor generații să prezinte doctrinele biblice care expuneau nelegiuirile populare? Deoarece sperau că vor avea mai mult succes dacă proclamarea lor s-ar face prin exemplul personal, fără prea mare agitație publică. În plus, erau mânați de un profund respect pentru poporul lui Dumnezeu, pe care nu doreau să-l șocheze cu declarații fulminante și amenințări cu fulgerele de pe Sinai. Doreau să manifeste blândețea și umilința părintelui care simte adânc suferința copiilor săi.

Dar nu s-a întâmplat cum au dorit ei, și asta datorită intervenției Duhului Sfânt.

Pasajul continuă spunând că și în generația noastră solia îngerului al treilea va fi dusă la fel. Ascultați:

„La fel va fi dusă și solia îngerului al treilea. Pe măsură ce se apropie timpul ca ea să fie proclamată cu mai mare putere, Domnul va lucra prin instrumente umile, conducând mințile celor care se consacră slujirii Sale. Lucrătorii vor fi calificați mai degrabă prin ungerea divină, decât prin pregătirea instituțiilor de învățământ. Oameni ai credinței și rugăciunii vor fi constrânși să iasă și să declare, cu zel sfânt, cuvintele primite de la Dumnezeu. Păcatele Babilonului vor fi expuse. Teribilele consecințe ale impunerii decretelor bisericești prin intermediul puterii civile, asalturile spiritismului, dezvoltarea mascată dar rapidă a puterii papale – toate acestea vor fi demascate” (GC 606).

Pentru unii ar putea părea absurdă această propunere inspirată. Ce legătură poate exista între neprihănirea lui Hristos, care este „cu adevărat” solia îngerului al treilea, și păcatele Babilonului? Ce ne interesează pe noi mariajul dintre biserică și stat, noua spiritualitate a bisericii emergente confiscate de demoni care se prezintă a fi salvatorii omenirii, sau mâna papală care modelează din umbră evenimentele globale?

Nu ar trebui să ne privească, dacă ele nu ar urmări un singur lucru, și anume amăgirea omenirii cu un hristos fals. Babilonul spiritual construiește o nouă arcă pentru salvarea omenirii, propune o nouă împărăție a lui Dumnezeu aici pe pământ, și pregătește apariția hristosului ecumenic, fasonat să se potrivească oricărei religii, culturi și națiuni.

Solia neprihănirii lui Hristos descoperă această lucrare de amăgire, prezentând pe Hristos în contrast total cu chipul la care se lucrează acum, și pe care bisericile îl adoptă cu cea mai mare nepăsare.

Prin instrucțiuni divine, purtătorii acestei solii au înțeles că Hristos a părăsit tronul de pe care a administrat iertare timp de secole, și a trecut la altă fază a lucrării Sale. Dar omenirea și biserica nu L-au urmat în această lucrare, rămânând

în fața aceluia tron și cerând Duhul lui Dumnezeu. Observând oportunitatea unică, Satana s-a așezat pe acel tron, de unde oferă închinătorilor spiritul și puterea lui.

Această colosală lucrare de amăgire nu poate fi demontată decât prin prezentarea adevăratului Hristos, prin cunoașterea neprihănirii Lui, prin descoperirea caracterului lui Dumnezeu în acea neprihănire.

Dacă Satana a avut ca obiectiv deformarea caracterului lui Dumnezeu, a naturii păcatului și a subiectelor în conflict din marea controversă [aici], doar o solie care corectează aceste deformări poate pregăti un popor pentru ziua Domnului. Altfel, duhurile necurate din Babilon vor înjuga omenirea la încă o mie de ani de măcel și teroare, așa cum se pregătea Nebucadnețar, pe câmpia Dura, să obțină aprobarea națiunilor pentru o nouă ordine mondială. Doar disidența a trei tineri cu capul pe umeri a reușit să evite nebunia care se pregătea, deși elitele mondiale erau dispuse să valideze Planul.

Stăpânitorii acestei lumi nu au renunțat la Plan, iar elitele mondiale au mușcat din nou momeala, impresionate de muzica lugubră pe care o interpretează miile de „instrumentiști” ai noilor amenințări globale, reale sau contrafăcute.

În acest moment vital al mării controversă, slujitorii lui Dumnezeu nu se vor mai gândi la consecințele implicării lor, chiar dacă temperatura din cuptor a fost multiplicată cu șapte. Corectitudinea politică, respectul pentru autoritatea bisericii, dragostea pentru frații lor, nu îi vor putea împiedica să demaște pe Baal, prin prezentarea neprihănirii lui Hristos în legătură cu legea. Sub „constrângerea” Duhului Sfânt, conspirația duhurilor răutății din locurile cerești va fi expusă, iar omenirea va fi pusă în fața unei decizii finale cu privire la viitorul ei.

***